

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Alexandra Šímy a soudkyň JUDr. Vladimíry Ladmanové a Mgr. Miroslavy Jarošové v právní věci žalobkyně: **Společenství vlastníků jednotek pro dům Kosmonautů 717/4 a Kosmonautů 718/6, Karlovy Vary-Rybáře, IČ 75055821**, se sídlem Karlovy Vary, Kosmonautů 717/4, zast. JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem v Karlových Varech, Polská 61/4, proti žalovanému: **P. K.**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], zast. JUDr. Jiřím Fílou, advokátem v Karlových Varech, Závodní 391/96C, o **35.685,- Kč**, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 8.11.2017, č.j. 17 C 24/2017-257

takto:

I. Usnesení soudu I. stupně se p o t v r z u j e .

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni – advokátovi JUDr. Pavlu Tomkovi, se sídlem v Karlových Varech, Polská 61/4, náklady odvolacího řízení ve výši 1.900,- Kč do tří dnů od právní moci toho usnesení.

Odůvodnění

Soud I. stupně napadeným usnesením zastavil řízení dle § 9 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích s tím, že žalovaný nezaplatil ve stanovené lhůtě poplatek z odvolání. Uvedl, že výzva k zaplacení poplatku byla žalovanému doručena 19.10.2017 usnesením č.j. 17 C 24/2017-252, ve stanovené patnáctidenní lhůtě ale poplatek nezaplatil.

Ve včasném odvolání žalovaný uvedl, že soudní poplatek z odvolání proti rozsudku ve věci samé skutečně zaplatil opožděně, neboť lhůta byla stanovena do 3.11.2017 a zaplacen bylo 13.11.2017. Stalo se tak omylem, neboť jeho manželka se dostavila k soudu s úmyslem zaplatit poplatek, ale předložila usnesení v jiné věci (sp. zn. 11 C 248/2016-60 ze dne 29.8.2017), a bylo jí řečeno, že poplatek (1.090,- Kč) byl již 9.10.2017 zaplacen. Žalovaný se proto o nezaplacení poplatku dozvěděl od svého advokáta až 8.11.2017. Přestože soud I. stupně postupoval podle novelizovaného zákona o soudních poplatcích, měl by soud aplikovat rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 1863/2017. Žalovaný také uvedl, že odvolací řízení by nemělo být zastaveno, neboť je nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma. Není totiž schopen splnit povinnosti, které mu byly rozsudkem soudu I. stupně uloženy. Kromě toho vede se žalobkyní více sporů s fakticky totožným předmětem a je žádoucí, aby o jeho námitkách rozhodl odvolací soud a sjednotil tak náhled nižších soudů na sporné otázky.

Žalobkyně se ve vyjádření k odvolání ztotožnila s rozhodnutím soudu I. stupně a poukázala na to, že výjimečné nezastavení řízení není v daném případě podloženo, neboť by došlo k porušení zásady rovnosti účastníků řízení a účelu sledovaného novelou zákona o soudních poplatcích. Žalobkyně poukázala na jednání žalovaného, který v řízeních činí

obstrukce, včetně řízení exekučních. Historku o tom, že k neuhrazení soudního poplatku došlo vzhledem k jednání manželky žalovaného, považovala žalobkyně za smyšlenou, s tím, že žalovanému nic nebránilo uhradit soudní poplatek osobně nebo prostřednictvím svého právního zástupce. Navíc již v předchozích řízeních uváděl, že manželka mu nepředala podání žalobkyně a je tedy zarážející, že by jí úhradu soudního poplatku svěřil. Aplikace § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích tedy dle názoru žalobkyně nepřichází v úvahu, nad to je evidentní, že žalovaný poplatek ani nezaplatil ihned po doručení usnesení o zastavení řízení. Žádala, aby bylo napadené usnesení potvrzeno a žalovanému uložena povinnost uhradit jí náklady odvolacího řízení.

Odvolací soud napadené usnesení a předchozí řízení týkající se zaplacení poplatku přezkoumal, aniž k tomu nařídil ústní odvolací jednání a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že proti rozsudku ve věci samé ze dne 1.9.2017 podal žalovaný včasné a projednatelné odvolání, v němž uvedl, že směřuje do všech výroků rozsudku, vytkl právní vady řízení a rozhodnutí dle § 205 o.s.ř. a žádal, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Soudní poplatek z odvolání nezaplatil ani nežádal o osvobození od poplatku či posunutí doby splatnosti poplatku, ani neuvedl okolnosti o tom, že bez své viny zatím nemohl poplatek zaplatit a hrozí nebezpečí z prodlení. Soud I. stupně usnesením z 17.10.2017 vyzval žalovaného k doplnění odvolání a k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení. Uvedl správně výši poplatku 1.785,- Kč a upozornil žalovaného na možnost zastavení řízení, pokud by poplatek v určené lhůtě nezaplatil. Výzva byla doručena advokátu žalovaného 19.10.2017, lhůta k zaplacení tedy uplynula dnem 3.11.2017, poplatek však zaplacen nebyl. To se stalo až 13.11.2017 složením částky v hotovosti v pokladně Okresního soudu v Karlových Varech. Poté soud I. stupně vydal napadené usnesení.

Odvolací řízení ve věci samé zahájil žalovaný dne 13.11.2017 odesláním odvolání, správně proto soud I. stupně postupoval při stanovení poplatkové povinnosti dle zák. č. 549/1991 Sb. ve znění účinném od 30.9.2017. Podle § 9 odst. 1 tohoto zákona – nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním odvolání zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 9 odst. 3 písm. c) platí – je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odst. 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit, soud řízení nezastaví.

Je tedy zřejmé, že předpoklady pro zastavení řízení byly v přezkoumávané věci splněny a soud I. stupně postupoval správně, když napadeným usnesením rozhodl v souladu s § 9 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb. Žalovaný nebyl osvobozen od placení soudních poplatků, poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil ani neoznámil soudu skutečnosti, které by odůvodňovaly postup dle § 9 odst. 3 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb. Podle názoru odvolacího soudu je nepřipadný i poukaz žalovaného na usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 29 Cdo 1863/2017, neboť toto rozhodnutí reaguje na předchozí právní úpravu, která následky nezaplacení soudního poplatku z odvolání upravovala odlišně. Nejsou ani dány důvody, pro něž by hrozilo nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by žalovanému mohla vzniknout újma. Žalovaný ve lhůtě k zaplacení poplatku soudu nesdělil skutečnosti, které by o tom svědčily a to, že rozsudek ve věci samé nepovažuje za správný a že dle jeho názoru je rozhodnutí

odvolacího soudu jako precedens potřebné pro jiná, obdobná řízení, neosvědčuje nebezpečí z prodlení. Ostatně mezi účastníky probíhala řada obdobných sporů již od roku 2010. Povinností účastníka řízení – poplatníka soudního poplatku – je zaplatit poplatek řádně a včas, a svěří-li tento úkol jiné osobě, nezbavuje jej to odpovědnosti za splnění této povinnosti.

Odvolací soud tedy postupoval dle § 219 o.s.ř. a napadené usnesení potvrdil jako věcně správné. Potvrzen byl i výrok o nákladech účastníků, neboť žalovaný nebyl úspěšný a žalobkyni náklady nevznikly.

V odvolacím řízení byla žalobkyně úspěšná, má proto právo na náhradu nákladů odvolacího řízení dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Náklady jí vznikly ve výši odměny advokáta za 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 2 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. ve výši 1.270,- Kč, s připočtením částky 300,- Kč za režijní náklady a 330,- Kč jako částky odpovídající dani z přidané hodnoty. Účelně vynaložené náklady žalobkyně činí tedy v odvolacím řízení částku 1.900,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

V Plzni dne 11.12.2017

**JUDr. Alexander Šíma, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Hana Vocelková